

Verslag van de digitale Inspiratiesessie Transformatie Jeugd Zuid-Limburg (Vergaderruimte 5) op 20 juli 2021

Aanwezig:

Voorzitter: Hanneke Gilissen en Marjolein Nicolaes

Notulen: Anneloes Vernooij (Notuleerservice Nederland)

De voorzitters stellen zich voor. Deze sessie betreft segment 2: Wonen.

De aanwezigen wordt een aantal stellingen voorgelegd.

Stelling 1:

Longstay plekken maken onderdeel uit van de woongroepen en deze kinderen hoeven niet in aparte woongroepen geplaatst te worden

De heer Gorissen werkt bij Scoor jeugdhulp en pleegzorg. De maatschappelijke visie is juist om zo veel mogelijk met inclusie samen te leven. In dat opzicht is de redentatie dat jongeren samen in een verblijfsvorm kunnen verblijven. Voor hem is het echter lastig, omdat pleegzorg al een heel duidelijk kader geeft. Wat hem betreft, zou inclusie zo ver mogelijk doorgetrokken moeten worden mits de problematiek dit toestaat.

De voorzitter benoemt het dilemma dat de groep steeds kan wisselen doordat kinderen die tijdelijk op een plek verblijven worden samengevoegd met kinderen die langdurig op een plek verblijven. Het is niet in alle gevallen in te schatten of een kind kort- of langdurig verblijft en het is de vraag of kinderen verplaatst moeten worden als ze langer verblijven dan verwacht.

De heer Gorissen denkt dat de visie moet zijn om kinderen zo min mogelijk te verplaatsen. Kinderen moeten vertrouwen krijgen in volwassenen en doorplaatsen omdat dit beter in een systeem past, is niet in het belang van het kind.

Stelling 2:

Het verblijfsaanbod moet beter aansluiten op beschermd wonen door het verblijfsaanbod voor jeugdigen door dezelfde aanbieders te laten uitvoeren

De voorzitter licht desgevraagd toe dat hiermee wordt bedoeld of de aanbieder van de woongroep ook het beschermd wonen zou moeten uitvoeren om zodoende de overgang minder groot te maken.

Mevrouw [0:06:50] denkt dat het dezelfde aanbieder zou moeten zijn als dat voor het kind prettig is en de overgang niet te abrupt is. Er dient altijd bekeken te worden wat het beste is voor het kind.

Mevrouw [0:07:13] denkt dat het ook afhankelijk is van de duur van het verblijf en het perspectief van de jeugdige.

De heer [0:08:27] geeft het voorbeeld van een jongere die nog een jaar of twee jaar in een verblijfsvoorziening moet blijven voordat de stap naar meer zelfstandigheid wordt gemaakt. Hoe mooi zou het zijn om de expertise in te vliegen naar de woongroep in plaats vanuit de systeeminrichting te redeneren. Op dit moment laat het systeem het niet toe.

Mevrouw [0:09:00] denkt dat ontschotting veel meer kans heeft op het moment dat segmenten worden losgelaten of dat door segmenten heen kan worden gewerkt waardoor veel meer kwaliteit kan worden geleverd.

De heer [0:10:11] heeft nog geen goed beeld van het segment-denken wat voor hem nog een abstract begrip is. Feit is dat zoals het proces nu is ingericht, de systemen niet werken. De financiële inrichting draagt hier ook niet aan bij.

Mevrouw Nicolaes meent dat het probleem niet alleen aan de segmenten ligt. Bij de leefhuizen is juist de insteek om de kinderen te laten zitten en de expertise naar binnen te halen. Dit klinkt makkelijker dan het is, omdat dit ook met samenwerking te maken heeft. Deze samenwerking moet in de verwerving goed geborgd zijn, maar het zit ook in gedrag.

De voorzitter vraagt of er op dit moment voldoende aanbod is voor 18- en 18+ naast beschermd wonen.

De heer Gorissen zal deze vraag vanuit Scoor beantwoorden. Een organisatie heeft ook een belang dat nauw is verweven met zowel de systeem- als de leefwereld. Aandachtspunten hierbij zijn: Hoe is de gezamenlijke ambitie? Is er een gezamenlijke visie? Is er een gezamenlijk belang? Iedereen zal deze vragen bevestigend beantwoorden. De bereidheid om te veranderen zal groter zijn als de belangen allemaal bekend zijn.

Mevrouw 0:14:20 stelt dat het aantal plekken ook afhankelijk is van de vergunde aanbieders en het aantal aanbieders. Wellicht worden sommige aanbieders niet gegund die wel verblijfsplekken hebben. Zo lang de aanbesteding niet duidelijk is, is het lastig om hier diep op in te gaan.

De heer Gorissen wijst erop dat op het moment dat het over een verblijfsplek gaat, er iets is gebeurd in de leefwereld van het gezin in de wijk. Het zou mooi zijn als de specialist meedenkt over de verbinding met de voorzieningen in de wijk. In de bijeenkomst van vandaag heeft hij geen mensen van welzijnsorganisaties gezien.

Mevrouw Nicolaes meldt dat deze vandaag later op de dag komen, net als de verwijzers en de adviesraden. De volgende dag zullen de cliëntenraden aanschrijven. Aan het einde van de zomervakantie zal met jongeren zelf worden gesproken.

De heer Gorissen is hier blij om, omdat het belangrijk is om de dynamiek van de wijken te kennen en welzijnsorganisaties kennen deze.

Stelling 3:

Er wordt op alle casussen voldoende regie gevoerd waardoor er geen doorstroomproblematiek is

Mevrouw 0:18:12 zegt dat Koraal deze problematiek helaas wel herkent. Of dit aan de regie ligt weet zij niet, maar er zijn gewoon niet voldoende plekken om mensen door te zetten.

Mevrouw 0:19:14 merkt dit ook vanuit de Mutsaersstichting en stelt dat er veel kosten zijn gemoeid met het niet kunnen doorplaatsen van jeugdigen. Naast het tekort aan plekken, geldt voor de Mutsaersstichting ook vaak dat het de vraag is of de woongroepen de cliënten qua zwaarte willen overnemen. Regie vanuit de gemeente zou hierin wel kunnen helpen.

De heer Seits werkt bij Zuyderland GGZ en hij mist een stelling gericht op preventie: Wordt er voldoende gedaan om ervoor te zorgen dat de verblijfs categorie niet aan de orde is?